

De ulike utkikkspunktene er strategisk plassert på steder hvor man har mulighet til å komme et stykke ut i elveleiet og se parken vinklet fra kanter som man kanskje ikke tidligere har sett.

Stillheten er til å ta og føle på, man kan se byen fra noen av stedene, men samtidig som man ser byen så er det godt å ikke høre byens larm og støy. Det mest støyende man risikerer å høre er det yrende fuglelivet og ender som kvakker i et enstemmig kor.

På utkikkspunktene er det mulig å lukte elva, ta på vannet samt føle at man er midt i skogen selv om man faktisk befinner seg midt i byen.

Dette er en sjelden kvalitet man finner i byer slik at det blir derfor desto viktigere å ivareta samt fremheve denne naturgitte plassen uten å forringe dets kvalitet.

Amfiet er en plass som skal være tilgjengelig for alle som ønsker å bruke det.

På sommeren kan man benytte det som en utendørs scene med ulike konserter og arrangement.

Vinterstid er det tenkt at plassen skal benyttes til skøytebane.

Det er meningen at man skal kunne gå gjennom amfiet eller gå opp slake trinn i selve amfiet og gå ned en liten bakke som fører ut til randsonen og ned mot elva.

Selve bygningene, litteraturhuset og inkubatoren, er plassert etter en nøye studie når det gjelder ulike viktige siktepunkt samt naturlig vandring i parken.

Litteraturhuset er vendt mot Nidarosdomen og inkubatorens hovedfasade er vendt mot parken og amfiet.

Historikk

Nidarø ble for første gang utskilt fra Elisefryd bruk på Elgeseter i 1801.

Ulike eiere gjennom tidene forvaltet eiendommen som et gårdsbruk inntil

Nidarø gikk i 1863 over fra Strinda herred til byen.

I 1894 ble en parsell på 65 mål solgt til Thomas Angells stiftelser som anla Nidarø sagbruk.

Stiftelsen overtok resten av gården og benyttet bygningene som bolig for de ansatte.

Sagbruket ble nedlagt i 1928 og eiendommen ble i 1930 overdratt til

Trondheim kommune.

Hele Nidarø ble leid ut til trøndelagsutstillingen som ble arrangert i 1930.

Frem til 2. verdenskrig lå Nidarø tilnærmet uberørt.

Tyskerne bygde en stor forlegning på tomten under krigen og Trondheim

kommune benyttet brakkene til undervisning frem til 1960-tallet.

I 1947 ble området regulert til parkområde, og stiftelsene ønsket å overdra Nidarø til kommunen på gunstige betingelser.

Et av premissene var å få fjernet tyskerbrakkene samt utvikle parkområdet, men kommunen trenerte saken og brøt alle avtaler med eieren.

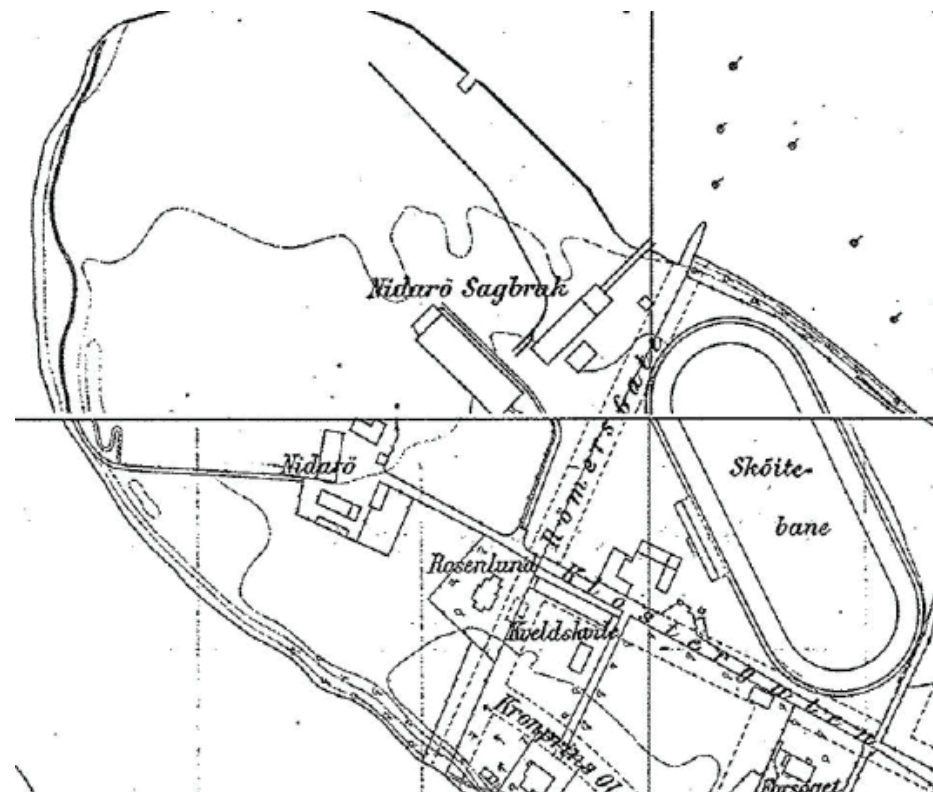
Leiekontrakten ble brutt og kommunen måtte derfor i 1964 ekspropriere eiendommen.

Nidarøhallen ble så bygget med flere idrettsanlegg tilknyttet.

Hallen ble bygget i 3 byggetrinn i 1963, 1971 og 1988.

I dag er det lite igjen av gården Rosenlund.

Villa Rosenlund er den eneste historiske rest etter gårdsdriften og eksisterer fremdeles like ved tennishallen og dens baner.

Hva skal skje med Nidarø i fremtiden?

Rådmannen i Trondheim er blitt anmodet om å utrede en plan av Nidarø til boligformål.

De ulike politiske parti i Trondheim strides om hva som vil være til det beste for byen og Trondheims befolkning.

Samtidig har ledelsen i Trondheim spektrum store ønsker om å bygge ut det allerede eksisterende bygget ytterligere.

Det foreligger allerede ferdig uttegnet materiale til dette og de ønsker samtidig å anlegge en ny bro fra osloveien over til Nidarø med en garasjekjeller. Ved store messer ønsker de også å ta i bruk idrettsbanen som parkeringsplass.

Ap-fylkesordfører Tore O. Sandvik vil flytte idrett og messeaktivitet til Leangen og bygge studentboliger på Nidarø isteden. Han mener at det er litt for langt unna sentrum for messeområde samt at det i tillegg er store trafikkutfordringer der.

Eiendomsdirektør Terje Bostad i Studentsamskipnaden i Trondheim (SiT) er begeistret for ideen om utbygging da de planlegger å bygge opp mot 2000 flere studentboliger i Trondheim innen en tiårsperiode, tilsvarende 50-60 000 kvadratmeter.

Nidarø-området vil ifølge Bostad være høyaktuelt hvis det frigjøres til boligbygging.

- Nidarø-området er absolutt aktuelt for oss å se på, da det er svært nært i bysammenheng og nært Gløshaugen og St. Olavs Hospital, sier Bostad.

Jon Gunnes som er Venstres gruppeleder i bystyret i Trondheim mener at Trondheim Spektrum (Nidarø) slik det fremstår i dag ikke har noen fremtid.

Han sier videre at en slik virksomhet med en frittstående hall uten samarbeid med nærlingslivet, med unntak av en del messer, tilhører fortiden. Han mener at en storbyhall er mer egnet på Brattøra.

Arkitektene har også kastet seg inn i debatten og mener at Nidarø må bevares og heller utvikles til et parkområde i tråd med avtalen fra 1947.

Etter at vi var i kontakt med ulike instanser i Trondheim kommune i begynnelsen av 2012 kunne kommunalteknikk gi oss den informasjon at det første forslaget om å bygge boliger på Nidarø ble avslått.

Det er ikke mulighet til å få til nok tetthet av boliger til at det ville bli verdt en ombygging.

Rådmannen er atter igjen blitt bedt om å se på saken på nytt.

Arkitekt Ole Wiig fra arkitektfirmaet Naruud-Stokke-Wiig frykter at kommunen skal fristes til for massiv utbygging med henblikk på lønnsomhet.

Desto viktigere er det at Nidarø konverteres til park når og hvis messeaktivitetene flytter ut, dvs. i tråd med bystyrevedtaket i 1947.

Vårt prosjekt er en respons til dette.

Det er få grønne sentrale lunger i byen og man kan også stille seg det spørsmål om alle sentrale gjenværende gode plasser må gjenbygges?

Nidarø har ett stort potensialet til å bli en flott urban park, og vi er i mot en privatisering av denne tomten og har derfor valgt å transformere Nidarø til en park med rom for kulturaktiviteter til bruk og til glede for byens befolkning.

Intensjon

Våre ulike runder med befarings på tomten Nidarø ga oss analyser som grunnlag for videre bearbeidelse.

Med disse som bakgrunn fant vi plassering av de forskjellige installasjoner i parken samt plassering av byggene.

Intensjonen er å vise frem de gode kvalitetene og å fremheve de fineste stedene ved å formgi de aktuelle områdene ved å lage ulike installasjoner som rammer inn stedets egenhet.

Som eksempel kan nevnes den eksisterende langstrakte allé ved løpebanen som man må anta har en viss alder på bakgrunn av gamle bilder og kart.

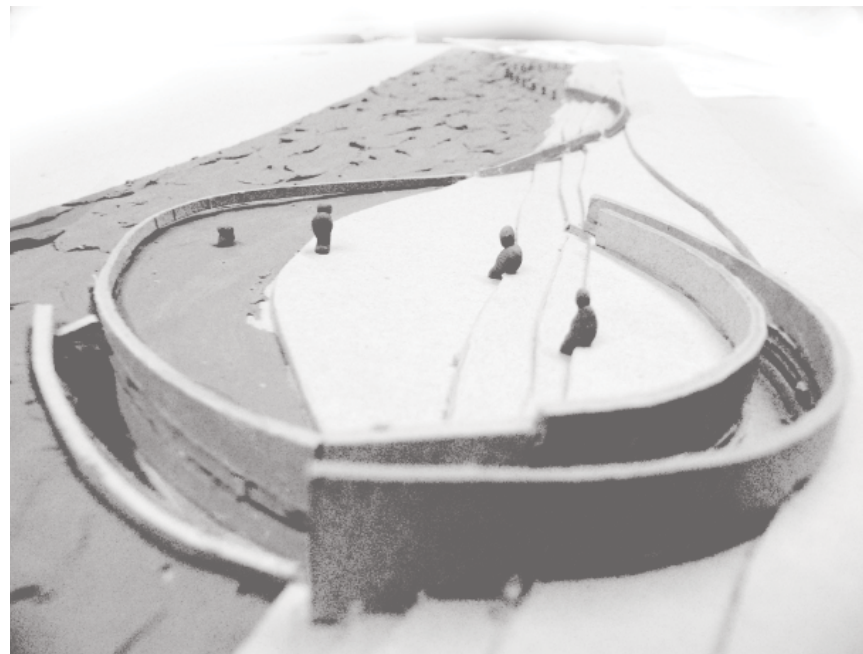
Denne ønsker vi å bevare samt forsterke ytterligere med en langstrakt struktur like ved som man kan sitte på, ligge på, ligge under, leke på eller gå på etc.

Badeplassen er lagt til den mest tilgjengelige plassen ned til elva.

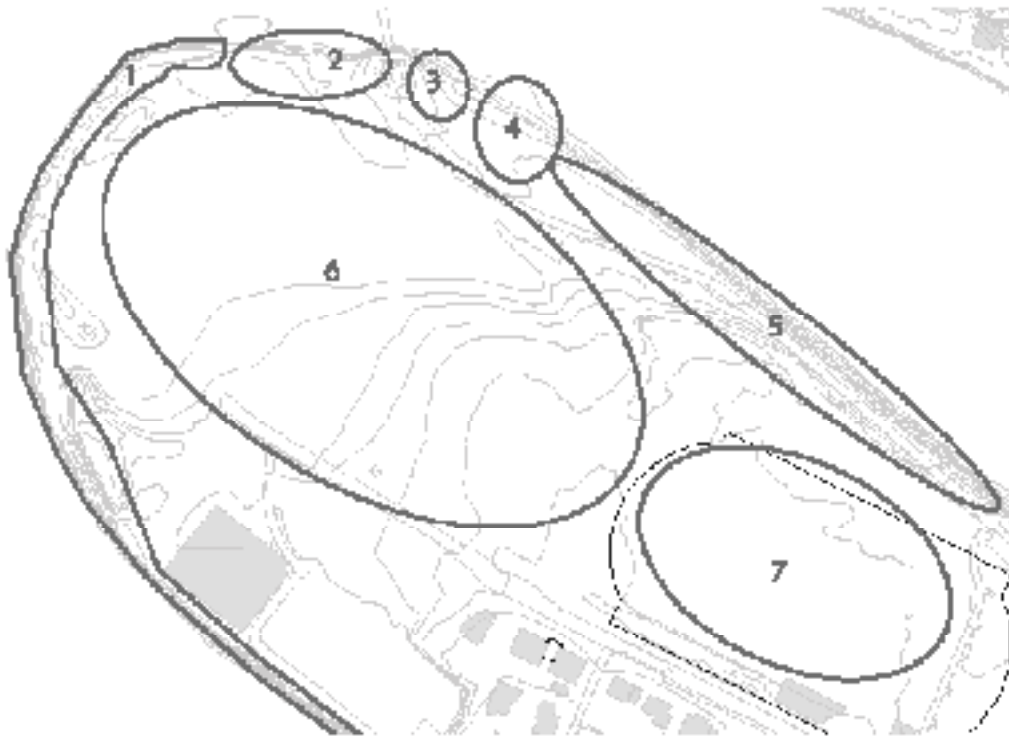
Det er ikke meningen at man skal kunne svømme 100-meteren her, men mer å ha muligheten til å avkjøle seg på gode sommerdager.

Pr i dag finnes det ingen nærliggende plass i sentrum hvor man kan dukke seg ned i vannet på en sikker plass.

Det er en fontene i Ilparken som alltid er full av små barn på sommeren som leker og som har glede av hver cm med vann, men med en liten sikker badeplass så sentralt på Nidarø hadde parken fått mye besøk av mange barnefamilier.

En av våre installasjoner, badeplass på Nidarø.

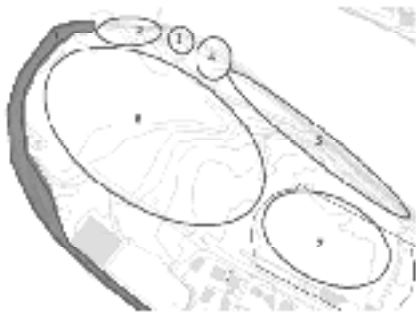
Inndeling av landskapsrom.

Menneskeskapte og naturlige elementer skaper en visuell inndeling av landskapet, som vist på kartet.

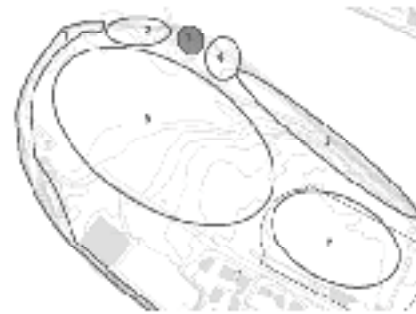
Disse landskapsrommene har forskjellige kvaliteter og vil derfor beskrives separat.

Alle rommene er ikke like tydelig avgrenset, men flyter over i hverandre.

En sammenhengende viltkorridor med en forholdsvis tett skog og diverse busker og planter.
Det fremstår i stor grad som en vill skog som ikke er beplantet.

En liten oppheving i landskapet og er omgitt av ulike typer busker.
Kommer litt opp i høyden og gir en annen romfølelse.

Et åpent rom med lite trær. Åpning og utsikt til Nidelva. Nærhet til elva.

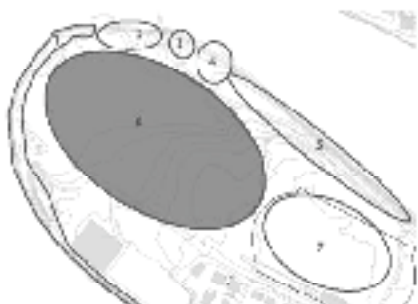
Intim og koselig atmosfære. Planlagt landskapsom med beplantning og benker. Eneste stedet hvor elven er i umiddelbar nærhet og hvor bading er fristende men ikke mulig pr dags dato pga manglende sikkerhetstiltak.

Avlangt og åpent landskapsrom som er avgrenset av elva på den ene siden og gangstien på den andre siden. Tydelig parklandskap med trimmet gress, busker og benker.

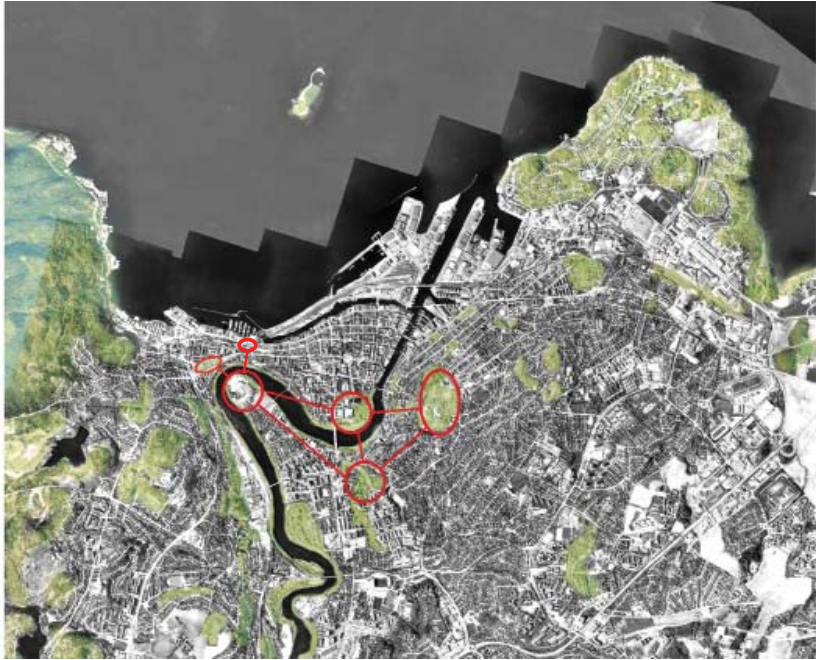

Idrettsbanen er i dette landskapsrommet. Opplevs som veldig åpent fra alle kanter og med god oversikt.

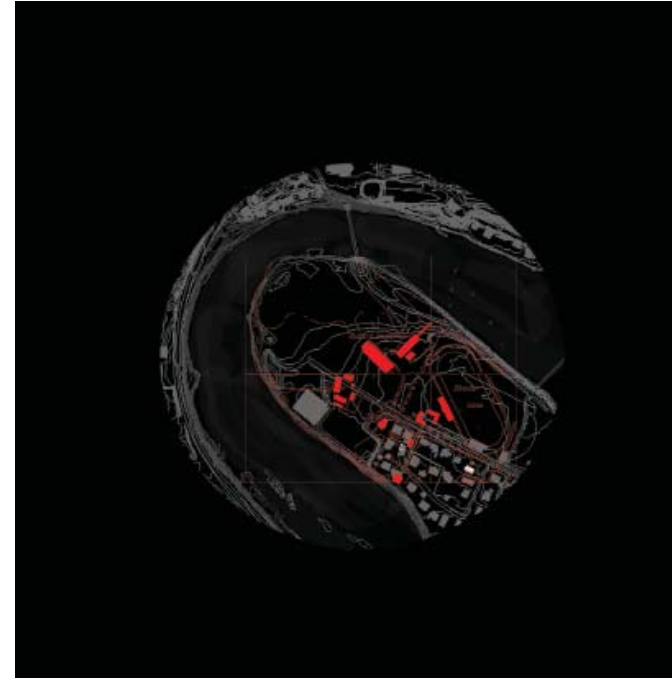

Området er pr i dag for det meste dominert av Nidarøhallen med dets parkeringsplasser og asfalterte uteområde.
Dette er det største landskapsrommet og oppleves som veldig flatt.

Oversikt parker og historisk kart:

Eksisterende parker i og rundt sentrum som alle har kort gangavstand til Nidarø. En tanke er at man skal kunne knytte opp disse ulike parkene med hverandre og lage en slags rute gjennom byen. Det vil bli en rundtur i de ulike kulturelle og historiske sjikt som parkene har ved seg og vil bli et landemerke for byen ved å knytte de opp med hverandre.

Historisk kart og dagens situasjon lagt oppå hverandre.

Logistikk

Eksisterende situasjon:

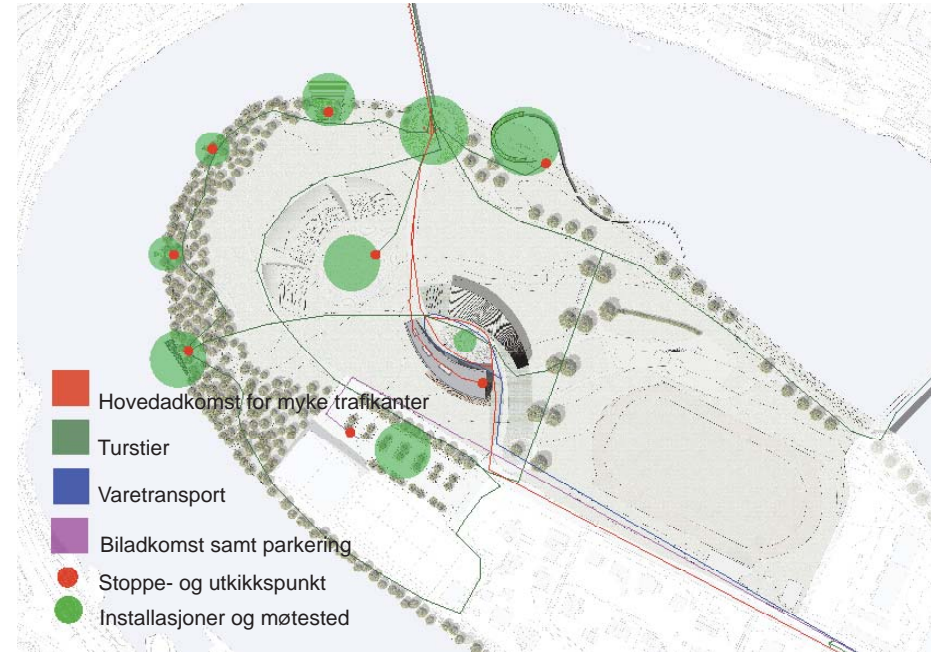

Biladkomst fra klostergt. Kjører direkte inn på en stor asfaltflate med Trondheim spektrum i midten.

Gangvei går langs denne veien samt en egen promenade ved elven på øst-siden.

En gammel alle forbinder bilvei med elvepromenaden. En naturlig oppgått sti langs og rundt hele elvebeltet. Mange plasser er den veldig godt gjemt. Mye brukt av fiskere samt turgåere med hunder.

Ny situasjon:

Vi tilfører ingen ny biladkomst og beholder den som allerede er der i dag.

Lager en større parkeringsplass enn den eksisterende ved tennisbanen som også blir den eneste i parken.

Beholder de naturlig oppgåtte stier samt den gamle alleen og etablerer nye veier samt soner. Stoppestedene er naturlige utkikkspunkt og stoppested og de fleste rammer inn en vakker utsikt.